
HUMANITY IN ACTION

DENMARK

ÅRSBERETNING 2017



HUMANITY IN ACTION DANMARK

Dronningensgade 14
1420 København K
CVR: 27542034



humanityinaction.dk
humanityinaction.org/Denmark

Bestyrelse

Anders Jerichow, forperson
Eva Maria Lassen, næstforperson
Cecilie Felicia Stokholm Banke
Tanja Dittfeld
Morten Kjærum
Marie-Louise Lycke
Madeeha Mehmood
Annette Milner
Rasmus Juhl Pedersen
Isabella Mousavizadeh Smith
Josefine Svensson

Sekretariat

Emilie Bang-Jensen, sekretariatsleder
Katja Lund Thomsen, programkoordinator
Mikkel Otto Hansen, praktikant
Sofie Charlotte Christensen, praktikant

HUMANITY IN ACTION DANMARK

Humanity in Action Danmark arbejder for at skabe et inkluderende samfund baseret på menneskerettigheder.

Dette gør vi gennem udviklingen af målrettede uddannelsesprogrammer med fokus på menneskerettigheder og minoritetsbeskyttelse, der skaber et netværk af aktive unge, som tager et medborgeransvar for et inkluderende samfund.

Humanity in Action er en international organisation med hovedkontor i New York og seks nationale afdelinger i Europa. Siden 1997 har vi uddannet over 1.700 studerende.

Bliv medlem!

Humanity in Action Danmark er en medlemsorganisation. Som medlem vil du blive indbudt til Humanity in Action Danmarks mange spændende arrangementer med dygtige oplægsholdere. Du vil få muligheden for at møde vores aktive og inspirerende netværk, og du vil løbende blive opdateret om organisationens aktiviteter og virke.

Vi glæder os til at byde dig velkommen!

>>

medlem.humanityinaction.dk

Medlemskab fra 50,- om året



Humanity in Action Danmark

2017



Humanity in Action Danmarks **Sommerakademi** i København



Folkeoplysning
Offentligt debatmøde om flygtninge før og nu

forår

sommer



Folkeoplysning
Flakkebjerg Efterskole besøger Humanity in Action



Action Project
RUC møder Trampolinhuset
Et arrangement af Julian lo Curlo og Federico Jensen, Fellows 2016

De Flygtede

22 fortællinger om at være ung flygtning i Danmark

Action Project
De Flygtede
Bogudgivelse af Sara Ridder, Fellow 2016



Danske Fellows på **Sommerakademiet** i Sarajevo



Action Project
LGBTQ og Venligboerne*
En workshop af Semi Killic og Helen Ali, Fellows 2017

**JCKING.
REFUSE THE
STRAW.**

WE ARE JOINING THE INITIATIVE
#NOSTRAWSATTACHED WHEREBY WE
WILL NOT BE SERVING STRAWS WITH
OUR DRINK. IF YOU STILL WANT ONE,
*K YOUR SERVER.

Action Project
No Straws Attached
En oplysnings-
kampagne af Priyanka Kalra,
Fellow 2017



Humanity in
Actions
internationale
konference i Berlin

efterår

vinter



Danske Fellows på
Sommerakademier
i Atlanta og Detroit



Humanity in
Action Danmarks
Lærerakademi
2017



Action Project
SHE Talks
En oplysnings-
kampagne
af Faith Oloruntoba,
Fellow 2017



Folkeoplysning
Offentligt møde
med Yildiz Akdogan
i
Folketinget

INDHOLD

Ledelsens beretning	7
Vejen til det inkluderende samfund - Sommerakademiet i København	8
Sommerakademierne i Detroit, Atlanta og Sarajevo:	10
Detroit er mere end Eminem og biler	11
Sommerakademiet i Atlanta	13
Sarajevo	13
Populism, Nationalism, and Transatlantic Relations - Humanity in Actions internationale konference	14
Action Projects:	15
Flygtningehistorier der går ind under huden og bag om statistikkerne	16
Hvorfor har vi brug for et asylsystem i Danmark?	17
Inklusion af minoritetsetniske LGBT+ personer	17
SHE Talks Initiative, Nigeria	18
NO STRAWS ATTACHED	18
Humanity in Actions Lærerakademi	20
I praktik i Europaparlamentet	21
Folkeoplysning:	22
Auschwitz-dag 2017	23
Flakkebjerg Efterskole	23
Møde med Yildiz Akdogan på Borgen	25

Ledelsens beretning

ANDERS JERICHOW

Forperson



I 2017 indledte Humanity in Action et nyt fast tilbagevendende projekt: Humanity in Actions Lærerakademi. Det nye Lærerakademi samler lærerstuderende til et intensivt inspirationsforløb om det flerkulturelle samfund i klasse-lokalet. En pilotudgave af Lærerakademiet blev gennemført i 2017 med stor succes og opbakning blandt deltagerne. Vi er derfor i gang med at planlægge og udvikle konceptet, således at vi igen i 2018 kan uddanne og forbinde endnu flere inspirerende og dedikerede lærerstuderende. Sammen med Sommerakademiet vil Lærerakademiet tjene som rygrad i vores arbejde for menneskerettigheder, mindretalsbeskyttelse og personligt ansvar.

Ud over nye projekter bød 2017 selvfølgelig på Humanity in Actions kerneprogram, Sommerakademiet i København, der samler danske og internationale studerende og nyuddannede akademikere. Dette sker parallelt med Sommerakademier i vores søsterlande, USA, Holland, Tyskland, Polen, og Bosnien, hvor Danske Fellows også i år deltog på Sommerakademier i Sarajevo, i Atlanta og i Detroit.

Under temaet "Vejen til det inkluderende samfund: Et historisk perspektiv" uddannede og forbandt det københavnske Sommerakademi i 2017 dedikerede og samfundsengagerede studerende fra USA, Tyskland, Bosnien og Grækenland. Programmet blev til i samarbejde med Johan Borups Højskole og Raoul Wallenberg Institutet for Menneskerettigheder i Lund, som begge var med til at sætte deres afgørende præg på forløbet og dets succes.

Sommerakademiet afsluttedes som vanligt ved at samle alle Fellows og interesserede Senior Fellows til en international konference. I det forløbne år skete det i Berlin med fokus på den stigende nationalisme, xenofobiske retorik og politiske ekstremisme i Europa og USA, og de tilhørende udfordringer i det transatlantiske samarbejde.

Vores studerende er først færdige med deres Sommerakademi-forløb, når de afslutter deres Action Project – et projekt, der med afsæt i Sommerakademiets temaer skal behandle og imødekomme en bestemt samfundsproblematik i de studerendes lokalsamfund. I 2017 blev dette bl.a. til udgivelsen af bogen 'De Flygtede' af Sara Ridder, Fellow fra København i 2016; et debat- og rekrutteringsarrangement mellem Trampolinhuset og RUC, arrangeret af Julian Lo Curlo og Federico Jensen, Fellows fra København i 2016; et uddannelsesprojekt med fokus på kvinders seksualitet, 'She Talks' af Faith Oloruntoba, Fellow fra København i 2017; et LGBTQ* workshop til Venligboerne af Semi Kilic og Helen Ali, Fellows fra København i 2017, og klima- oplysningskampagnen 'No Straws Attached' af Priyanka Kaira, Fellow fra København 2017.

Humanity in Action har i 2017 også stået bag flere offentlige debatmøder. Det første satte fokus på flygtninge før og nu i forbindelse med den årlige Auschwitz-dag, som markerer befrielsen af dødslejren Auschwitz i 1945. Derudover blev medlemmer af Humanity in Action inviteret i Folketinget af MF Yildiz Akdogan (S) til en snak om det politiske engagement i integration og det flerkulturelle samfund.

Vi afsluttede året med at tage imod et tilbud om hjemsted i Plumfondens smukke bindingsværkshus i Dronningensgade 14 på Christianshavn. Det er en gave til Humanity in Action, som vi har modtaget med taknemmelighed. Vi indgår her i et fællesskab med bl.a. Dansk PEN, Riko og andre NGO'er, som vi i fremtiden glæder os til at arbejde sammen med.

Sommerakademiet i København >>

Vejen til det inkluderende samfund

Et historisk perspektiv

KATJA LUND THOMSEN

Programkoordinator

Sommerakademiet 2017 samlede 23 universitetsstuderende fra Bosnien, Grækenland, Tyskland, Danmark og USA. Sommerakademiets kerneformål er at uddanne og inspirere universitetsstuderende til at handle og lede ud fra grundlæggende principper om social retfærdighed, menneskerettigheder og demokrati. Netop dette var hovedbudskabet i bestyrelsesmedlem Madeeha Mehmood's velkomsttale, hvor hun også præsenterede, hvad de studerende kunne forvente sig af Sommerakademiet 2017: Et grundlag for spirende samarbejder på tværs af kultur, religion, nationalitet og etnicitet samt konkrete redskaber til at omsætte idé til handling.

Vejen til det inkluderende samfund

Sommerakademiet 2017 var det første af tre Sommerakademier, der finder sted under temaet "Vejen til det inkluderende samfund". Formålet er at undersøge, diskutere og forstå, hvordan vi skaber inkluderende samfund, der bygger på menneskerettigheder, mangfoldighed og demokrati – og ikke mindst at forvandle denne forståelse til handling. Med disse grundsten som udgangspunkt, og ud fra et historisk perspektiv, fokuserede Sommerakademiet på tre overordnede temaer: *Forfølgelse, flugt og menneskerettigheder i Europa, Inklusion i det danske samfund, og Danmark som kolonimagt.*

Programmets talere talte akademikere, praktikere, journalister og repræsentanter fra civilsamfundsorganisationer. Sommerakademiet blev blandt andet gæstet af journalist og foredragsholder Martin Breum, der fortalte om klimaforandringer og geopolitik, den vestindiske kunstner La Vaugh Belle, der i sin kunst gjorde op med Danmarks kolonitid, og social entreprenør Michael Lodberg, der står bag tiltag som Fixelancen. Med formålet om at styrke samarbejdet mellem Senior Fellows og Fellows indeholdt programmet også workshops og oplæg fra adskillige Senior Fellows. Med deres viden om Humanity in Actions værdier og kendskab til de studerende som målgruppe faciliterede de tankevækkende gruppediskussioner, som styrkede de studerendes engagement i programmet og i netværket.

Mangfoldighed på Sommerakademiet

Nøgleordet, der bedst beskriver Sommerakademiets Fellows, er mangfoldighed. Udover at de var indskrevet på universiteter i USA og Europa, havde vi Fellows med nationaliteter fra lande som Indien, Nigeria og Vietnam, hvilket gjorde Sommerakademiet til et globalt læringsrum. Med erfaringer og viden fra forskellige nationaliteter, kulturer, religioner, etniciteter og akademiske discipliner var hver gruppediskussion og hver workshop en øvelse i at lytte og i at respektere synspunkter – hvor forskellige de end måtte være.

De brydninger og polariseringer, som vores samfund i både Europa og USA er præget af anno 2017, kunne anes i de studerendes synspunkter og forskellighed, og dette var med til at sætte vigtige, aktuelle diskussioner i gang.

Uddannelse, netværk og handling

Sommerakademiet var bygget op omkring forskellige læringsformer. Gennem foredrag fik programmets Fellows konkret faglig viden, og på ekskursioner så de med egne øjne det konkrete arbejde, som menneskerettighedsaktører udfører. En af Sommerakademiets helt centrale læringsformer var Fellow Sessions. Her præsenterede hver Fellow et emne, der havde personlig betydning for dem. Deres nysgerrighed på hinanden kom til sin ret, og de lærte hinanden at kende på nye måder, og netop dette var gavnligt for både gruppediskussioner, workshops og det sociale liv, der udfoldede sig uden for programmets faste rammer.

Hver uge bød på en Action Project-workshop faciliteret af Senior Fellow og bestyrelsesmedlem Madeeha Mehmood, og her fik de studerende konkrete redskaber til at forvandle idé til handling. Fra oplæg om håndtering af budget til kreative øvelser i ideudvikling blev de forberedt på at planlægge og pitche deres idé til et Action Project.

Samarbejde med Johan Borups Højskole

Igen i år var vi så heldige at kunne samarbejde med Borups Højskole, hvor vi ikke kun fik glæde af deres charmerende lokaler, men hvor vi i den grad også fik bygget et stærkt samarbejde op, som berigede både vores Fellows og

eleverne på Borups Højskole. Fælles morgensamlinger med højskolesange, lege og diskussioner om teknologi, kunst og verdens store spørgsmål blev samlingspunkter, der fik Borups kreative elever og vores diskussionslystne Fellows til at rykke tættere på hinanden og skabe nye sociale og faglige bånd. Vi ser frem til igen i 2018 at fortsætte samarbejdet med Borups Højskole, som vi forventer vil byde på nye idéer og muligheder for at fortsætte den gensidige inspiration.

Samarbejde med Raoul Wallenberg Institutet i Lund

Hvad er menneskerettighederne særligt udfordret af i Europa i dag? Det var centralt for vores program, at de studerende skulle undersøge netop dette spørgsmål med fokus på en af de helt store udfordringer i dag: tilstrømningen af flygtninge og immigranter til Europa. Vi satte stor pris på i år at kunne gøre dette ved at besøge Raoul Wallenberg Institutet i Lund, der havde arrangeret et yderst oplysende program præget af ekspertviden om både klimaflygtninge, menneskerettighedernes historie og nye innovative integrationsmuligheder i Sverige og Danmark. Dertil gav denne tur til Sverige også de studerende et møde med Grænsekontrol, der gav anledning til spørgsmål til Schengen-samarbejdet, den fri bevægelighed og de nye tider, Europa går i møde.



Sommerakademierne
i Detroit, Atlanta og
Sarajevo >>

Detroit er mere end Eminem og biler

FREDERIK ZOËGA

2017 Humanity in Action Fellow

De fleste forbinder Detroit med Eminem, biler eller konkurs. Afhængigt af perspektiv kan de to første være ganske positive, om end det tredje punkt i alles øjne må formodes at være et ærgerligt prædikat at have på sig. Byen, der gik fra at være et symbol på fremdrift og den amerikanske drøm, kæmper nu med at komme tilbage i overhalingsbanen. Motown, som byen også kaldes på grund af pladeselskabets kuld af legendariske musikere, kørte i årtier i femte gear støttet af industrialiseringen i starten af 1900-tallet, men ikke alle fik lov at være en del af festen. Mange afroamerikanere tog turen fra sydstatene op til det køligere nord på grænsen til Canada og var udsat for institutionaliseret racediskrimination på nærmest alle niveauer. Et eksempel på dette var det politiske organ FHA, Federal Housing Administration, der på lokalt, statsligt og national plan udlånte penge til hvide middelklasse familier, men kun sjældent til afroamerikanere, som endte i *urban housing projects*, hvor der op til i dag blev skabt øde områder uden adgang til indkøb af mad.

De såkaldte *food deserts* har skabt grobund for det, vi også i Danmark populært kalder *urban farming*, hvilket er dyrkning af afgrøder i ellers tomme industriområder og forholdsvis udbredt i kæmpestore Detroit, der arealmæssigt kunne indeholde 3-4 andre amerikanske storbyer. Det er dog desværre ikke alle områder i byen, der formår at etablere en mere bæredygtig levestandard med sund kost dyrket lokalt, til dels på grund af mangel på ressourcer, men også fordi man ikke ved bedre, da kvaliteten af den offentlige undervisning i skolerne er stærkt kritisabel. De mangler ressourcer, hvilket ikke bliver prioriteret politisk. Fast-food kulturen lever i bedste velgående og serverer billig og usund mad. Uvidenheden om sund mad hersker i de negligerede områder, og når hurtig mad er billigere og mere tilgængelig end frugt og grønt, er valget nemt.

Med 700.000 indbyggere i en by, der tidligere har været beboet af det tredobbelte, er bybilledet præget af tomme huse og byggegrunde. Under det, der kaldes "White Flight", flyttede hvide familier i specielt 1950- og 60'erne til forstæderne forbi 8th Mile Road, som senere blev udødeliggjort af filmen *8 Mile* med Eminem i 2002. I dag ses konsekvenserne af årtiers diskrimination af afroamerikanerne tydeligt i bybilledet, hvor 82 procent af byens indbyggere er afroamerikanere, mens majoriteten i magtpositioner i både erhvervsliv og politik er hvide, der typisk bor i forstæderne uden for Detroit. Repræsentationen af og forbillederne for minoriteterne mangler, selvom der absolut findes mange ildsjæle rundt omkring i byen.

Det er svært at udvælge og fokusere på specifikke emner, arrangementer og ture, vi havde som Fellows. Byudvikling er et så stort emne, at det indeholder alle politiske elementer, således at man den ene dag beskæftiger sig med områdeudvikling, mens man diskuterer sundhedspolitik den næste.

Gentrificering er også i Detroit på alles læber, da man i centrum har oplevet ejendomsinvesteringer og en økonomisk vækst, og der er også kommet en sporvogn, der kører ud fra legendarisk lange Woodward Avenue. Debatten, eller nærmere kontroversen, er gået på, at sporvognen ikke kommer langt nok ud af centrum til de ca. 40 procent af borgerne, der for alvor mangler adgang til offentlig transport i Motor City, og som typisk ikke har råd til at bo i centrum, hvor ejendomsinvestorer forsøger at gøre Detroit til en *tech-hub*, altså tiltrække firmaer med fokus på ny, disruptiv teknologi. Mange aktivister og forskere stiller dog spørgsmålstegn ved, om denne tiltrækning af arbejdskraft udefra kommer de nuværende borgere til gode.

Personligt var det en stor oplevelse at være i Detroit med et så godt tilrettelagt program fra Humanity in Actions side. Mine mange forskellige Fellows og jeg, hvor halvdelen var europæere og de resterende fra staten Michigan, mødtes med forskere, journalister, aktivister, ejendomsinvestorer og mange andre. De mange forskellige identiteter, baggrunde og verdenssyn er med til at åbne op for mange gode diskussioner om race, køn, ulighed og generelle politiske problemstillinger og udfordringer. Man skal være klar på at lytte og blive klogere, samt at ens verdenssyn bliver udfordret. Det er dog naturligvis med til at gøre en klogere, og man bliver som regel kun klogere eller mere bevidst ved at lytte til andre, frem for sig selv. Man kunne fremhæve enormt mange politiske udfordringer, som Detroit som by og USA som land står over for, men for mig står social ulighed tilbage som et af de mest presserende. Ulighed er forbundet til mange andre politiske udfordringer og er et af kerneelementerne i at forstå alvoren af den manglende sammenhængskraft, som udfolder sig både historisk og i øjeblikket i USA.

Hvis man er interesseret i samfundsforhold, byudvikling og amerikanske politiske forhold, kan jeg på det kraftigste anbefale at søge om at komme til Detroit. Man bliver fagligt og personligt udfordret med en masse andre ambitiøse unge, som hver især bidrager med deres faglige og personlige perspektiver. Jeg glæder mig til at følge Detroit's udvikling og håber, at Humanity in Actions programmer kan være med til at sætte fokus på byen fremover.





Albert Kahn og hans verdensberømte arkitektur er stærkt repræsenteret i Detroit, og det var da også i staten Michigan, at arkitekten voksede op. Packard Plant, en forladt bilfabrik, står i dag øde hen. Der har været meget snak om dens fremtid. Den tyske ejer af den Berlin-baserede technoklub Tresor, Dimitri Hegemann, har luftet idéen om at åbne en technoklub, da Detroit med sin elektroniske 80'er lyd var afgørende for den elektroniske musiks udvikling. Der er dog ikke kommet noget konkret ud af idéerne endnu.

Sommerakademiet i Atlanta

RUKHSAR ASIF

2017 Humanity in Action Fellow

Sommerakademiet i Atlanta var et spændende projekt, der tog mig med på en rejse gennem Atlantas historie. Byen er berømt for at være stedet, hvor ledende menneskerettighedsforkæmpere blev skabt. Deres mest berømte ikon er Martin Luther King, hvis indtryk stadigvæk giver genklang i byens gader.

Til trods for det banebrydende arbejde King og hans gruppe formåede at udrette, opdagede jeg hurtigt, at der stadigvæk er rig mulighed for forbedringer i staten og landet. Fellowshipet bar os igennem Atlantas gader, metroer, bygninger, museer og kulturelle begivenheder, hvor vi kunne se den sociale ulighed og uretfærdighed med vores egne øjne. Vi blev godt klædt på, inden vi tog på opdagelse i byen, af de mange professorer, menneskerettighedsforkæmpere, advokater og businessfolk, der fortalte om deres daglige indsats for at bekæmpe social ulighed.

Udfordringer

Dette ledte mig på en intens søgen efter måder at skabe social lighed på og positiv social udvikling og ligestilling mellem forskellige befolkningsgrupper i Atlanta. Jeg opdagede hurtigt, at en måned ikke var nok til at sætte mig ind i de kulturelle dynamikker, jeg som dansker og europæer ikke var bekendt med. Dette gjorde det svært for mange af os europæere at komme med langvarige og holdbare løsninger. På den anden side kom vi med en alternativ måde at se Atlantas situation på, hvilket åbnede op for nye muligheder og udfordringer for amerikanerne.

Med i bagagen

Jeg ville helt klart opfordre andre til at søge dette akademi, idet det fik mig til at forstå de adskillige former for social ulighed, der finder sted i verden, og hvordan folk forholder sig til dem. Opholdet berigede mig også med muligheden for at lære om vigtigheden af kulturel forståelse og viden for at kunne hjælpe andre mennesker. Interkulturel forståelse og kommunikation var et vigtigt værktøj, jeg tog med i bagagen. Derudover blev jeg inspireret hver dag af talere, begivenheder og observationer. Dette har efterladt et stort indtryk på den måde, jeg ser menneskerettigheder og social ulighed på i dag, og hvordan jeg har tænkt mig at arbejde med det fremover.

Sommerakademiet i Sarajevo

MALTE BREIDING HANSEN

2017 Humanity in Action Fellow

I maj og juni måned var jeg så privilegeret at få lov til at deltage som dansk Fellow i Sarajevos Humanity in Action Fellowship. Jeg vidste, at uanset hvor meget jeg læste om Bosnien & Hercegovinas (BiH's) historie, ville jeg aldrig kunne forberede mig på de faglige, sociale og følelsesmæssige indtryk, der ventede mig i dette post-konfliktstramte land – og jeg tog bestemt ikke fejl! Fellowshipet var inddelt i 3 tematiske uger bestående af intense oplæg, workshops, Fellow Talks og ekskursioner. Den første uge startede hårdt ud med en grundig introduktion til Bosniens historie med folkemord og igangværende processer med retsopgør for menneskerettighedsovertrædelser under krigen. Anden uge satte fokus på samfundsmæssige, juridiske og økonomiske forandringer i nutidens BiH, mens den sidste uge omhandlede post-konflikt og identitetspolitik.

Jeg føler mig virkelig privilegeret over, at jeg fik lov til at opleve det særlige bånd, der opstår mellem 15 skarpe og passionerede individer fra hele verden, når man sammen går i stilhed blandt tusinder af gravstene i Srebrenica, deltager i en mindes-march for børn i Prijedor, der mistede deres liv under krigen, holder hinanden i hånden, mens vi ser videomateriale af massehenrettelser, taler med overlevende fra koncentrationslejre og diskuterer med ledende eksperter og aktivister om emner helt fra kvindelige/mandlige voldtægtsofre, LGBT+ problematikker til stærkt tiltrængte forfatningsreformer.

Noget, der inspirerede mig allermost, var at få muligheden for at lære af og engagere mig i de mange forskellige menneskerettighedsproblematikker, som de øvrige Fellows' hjerter i særlig grad bankede for og at få muligheden for at dele erfaringer og viden fra mit eget hjemland. Særligt bidrog de fire lokale Fellows fra BiH med en uundværlig viden og erfaring med at leve og kæmpe i hverdagens BiH, der tilførte nye lag af dybde til læringsprocessen – lige meget om det var under en debatseance eller over en Sarajevsko. Da jeg selv er særligt engageret i LGBT+ problematikker, var jeg svært begejstret for at få muligheden for at tale med lokale aktivister, der hver dag kæmper for queer-miljøet i BiH. Jeg benyttede mig særligt af at befinde mig i Sarajevo ved at foretage små interviews med nogle af de seje aktivister i Sarajevo Open Center (den største LGBT+ og kvinderettighedsorganisation i BiH). De kæmper imod et system og har en generel samfundsmæssig modvilje, der kan være svær at forestille sig i Danmark, og kampen for at samle miljøet bliver langt hen ad vejen holdt tilbage af frygt.

Hjemvendt til Danmark ser jeg på menneskerettighedsdiskussioner i den offentlige debat fra et nyt perspektiv. At have oplevet, og til en hvis grad følt, civilsamfundets desperation og kamp i BiH har ikke fået mig til at læne mig tilbage og trivialisere vigtigheden af danske menneskerettighedsaktivisters arbejde. Tværtimod sætter jeg nu i større grad pris på den forandring og ukuelighed, der kan skabes blandt medborgere, når vi samles for at tage vores lille bid af 'Humanity' og forvandler det til 'Action'. Jeg vil derfor stærkt anbefale alle at søge om en plads i Humanity in Action Fellowship 2018.

Humanity in Actions internationale konference i Berlin >>

Populism, Nationalism, and Transatlantic Relations

New Realities, New Tensions

MIKKEL OTTO HANSEN

Praktikant



Efter 4 intense uger med kompetente og spørgelystne Fellows i København, ankom jeg til Humanity in Actions internationale konference i Berlin udmattet, dog fuld af inspiration og nye perspektiver. Forud lå kulminationen på det årlige akademi; 4 dage fyldt med debatter, workshops og taler om globale udfordringer og nationalistiske tendenser på begge sider af Atlanten. Stedet, hvor det hele skulle foregå, var det stemningsfyldte Pfefferberg Teater, centralt beliggende i Berlin. I takt med at rækkerne af teaterstole blev indtaget, fyldtes luften med en blanding af spænding og melankolsk erkendelse af, at dette var begyndelsen på enden for Humanity in Action Sommerakademierne 2017.

Programmet indeholdt en imponerende række af talere fra højtstående akademikere til aktivister og erhvervsfolk, der alle bidrog med vidt forskellige tilgange til de globale udfordringer med opblussende nationalisme og racisme. Talerne blev efterfulgt af engagerede debatter, og de trådløse mikrofoner haltede efter, tilsyneladende, endeløse håndsoprækninger fra ivrige deltagere. Spørgsmål, kommentarer, uenigheder og frustrationer fik plads og blev

drøftet ud fra et af Humanity in Actions pejlemærker om at handle aktivt og skabe konkret forandring. Som dagene og diskussionerne skred frem, blev det mere og mere tydeligt, at deltagerne var fast besluttet på at gøre noget ved udfordringerne, frem for blot at snakke om dem.

I pauserne opstod der rig mulighed for at mingle og høre om oplevelser fra Humanity in Actions akademier i andre lande. En tæt summen, blandet med latter, fyldte pladsen ude foran teatret og skabte en opløftende atmosfære. Det var også her, det berygtede Humanity in Action-netværk blev synliggjort ved en betydelig tilstedeværelse af Senior Fellows, bestyrelsesmedlemmer og andre medarbejdere, som alle fik travlt med at socialisere på tværs af årgange og generationer.

Jeg forlod Berlin opmuntret og udfordret (stadig en smule trætt!), velvidende at nogle af fremtidens ledere og forkæmpere utvivlsomt var at finde i teatret i løbet af de 4 dage, konferencen stod på. Med Humanity in Action i ryggen er der i hvert fald alle muligheder for at blive det.

Action Projects >>



Flygtningehistorier der går ind under huden og bag om statistikkerne

SARA RIDDER

2016 *Humanity in Action Fellow*

Til familiefødselsdagen brokker din onkel sig igen over, hvor mange flygtninge der har krydset den danske grænse det seneste år. Du byder ind med, hvor få flygtninge der er i Danmark i forhold til andre lande og bringer menneskerettighedsforpligtelser ind i diskussionen. Hver især taler I for døve ører, og diskussionen strander. Mit Action Project, bogen 'De Flygtede', skal du bede din onkel læse inden næste familiefødselsdag, og forhåbentlig vil I få en anderledes diskussion.

at lade unge selv komme til orde og engagere dem i den offentlige debat. Jeg var overbevist om, at opgaven med at lede forløbet med de unge flygtninge samt at redigere bogen var den helt rigtige opgave for mig, og projektet blev i høj grad mit hjertebarn. Jeg havde netop færdiggjort *Humanity in Actions Sommerakademi* i København samt mit 8. semester på statskundskab, og jeg havde derfor masser af energi og gejst til at komme ud og skabe forandring frem for at studere, hvordan forandring skabes.



For mig gav det mening, at mit Action Project kunne integreres i min hverdag og de projekter, jeg i forvejen var involveret i. Som mange andre, der arbejder for social retfærdighed og menneskerettigheder, er jeg bevidst om risikoen for selv at brænde ud, som Paul C. Gorski og Cher Weixia Chen i 'Burnout in Social Justice and Human Rights Activists' har vist er en særlig risiko i vores felt. Jeg var derfor glad for, at produktet af mit praktikforløb i den grad var i tråd med *Humanity in Actions* værdier og også kunne fungere som mit Action Project. Jeg kender mig selv godt nok til at vide, at jeg var brændt ud, hvis jeg havde startet et Action Project sideløbende med mit praktikforløb, og hvad mit liv ellers er fyldt af. Derfor håber jeg, at mange andre Action Projects i fremtiden kan udføres i samarbejder som mit, da det er vigtigt, at et Action Project er realistisk at integrere i ens liv.

I efteråret 2016 arbejdede jeg på det, der skulle blive mit Action Project. En bog ved navn 'De Flygtede', der udkom 3. marts 2017 og indeholder personlige fortællinger om frygt, håb, tab og ufatteligt mod – alt hvad det indebærer at have mærket flugt på egen krop. Det er en bog, der giver indblik i historierne, der gemmer sig bag de tal og påstande om flygtninge, som politikere, meningsdannere og din onkel til familiefødselsdagen kaster rundt med. En bog, der taler til den empatiske del af hjernen frem for den logiske. Eller som man populært ville sige: En bog, der taler til hjertet.

'De Flygtede' er et resultat af mit praktikforløb. Som led i mit studie var jeg et halvt år i praktik hos Ungdomsbureauet, der arbejder for at engagere ungdommen i Danmark samt skabe viden og debat om unges livsvilkår ved blandt andet

Hvad 'De Flygtede' angår, så er jeg stolt over den bog, vi i Ungdomsbureauet fik skabt med de 22 unge og hver deres skrivemakker. Fortællingerne går ind under huden på en, og de er et anderledes udgangspunkt at starte en diskussion om flygtninge ud fra. De 4.000 eksemplarer af bogen er nu sendt ud i Danmark og resten af Europa, så beslutningstagere og borgere kan reflektere over unge flygtnings liv og få nye perspektiver på den politisk betændte flygtningekrise. Jeg håber især, at fortællingerne bliver læst af dem, der aldrig selv har mødt en flygtning. På Ungdomsbureauets hjemmeside kan bogen downloades på dansk og engelsk, og jeg vil anbefale dig at læse et par eller alle fortællinger samt at sende den til din onkel inden næste familiefødselsdag.

RUC og Trampolinhuset: Hvorfor har vi brug for et asylsystem i Danmark?

FEDERICO JENSEN OG JULIAN LO CURLO

2016 Humanity in Action Fellows

Den 3. april 2017 blev der på Roskilde Universitet afholdt et event af Senior Fellows Federico Jensen og Julian Lo Curlo, som hed 'Hvorfor har vi brug for et asylsystem i Danmark?'. Som det fremgår af titlen, var formålet med begivenheden at diskutere det danske asylsystem samt at forstå dets funktion set ud fra et akademisk perspektiv. Dette blev gjort ved at invitere Trampolinhuset, som er en organisation for flygtninge og asylansøgere i København. Trampolinhuset er et uafhængigt medborgerhus, som fokuserer på at tilbyde medborgerskab og støtte samt at fungere som et værested for de mennesker, som er inden for det danske asylsystem.

Begivenheden åbnede med en paneldiskussion mellem de afviste asylansøgere og Trampolinhusets leder. Her blev der debatteret, hvordan det danske asylsystem opererer samt udvekslet personlige opfattelser og holdninger hertil. Efter denne indledning begyndte en gruppediskussion, hvor både deltagerne og panelet deltog aktivt. Diskussionen havde format som et regulært husmøde i stil med beslutnings-tagende forsamlinger i Trampolinhuset. I denne forsamling havde deltagerne mulighed for frit at ytre sig og foretage beslutninger omkring organisatoriske emner. Ideen om dette format kom fra Trampolinhuset, da de ønskede at vise deres arbejdsmetoder til de studerende på Roskilde Universitet. Diskussionen var meget interessant og frembragte spændende argumenter. Deltagerantallet var ikke så højt, som man kunne have ønsket, men kvaliteten af selve diskussionen samt panelet og deltagerens engagement opfyldte de i forvejen høje forventninger til eventet.



Helen og Semi holder workshop for VenligboHus.

Inklusion af minoritetsetniske LGBT+ personer

HELEN ALI OG SEMI KILIC

2017 Humanity in Action Fellows

Eftersom både Helen og Semi er aktive i Sabaah (den danske organisation for minoritetsetniske LGBT+ personer) og VenligboHus (community center for Venligboerne i København), valgte de at lave en workshop, hvor målgruppen fra begge organisationer kunne lære hinanden bedre at kende, hvilket blev til deres Action Project 'Sabaah besøger VenligboHus: Hvordan inkluderer vi minoritetsetniske LGBT+ personer?'. Sabaahs målgruppe, minoritetsetniske LGBT+ personer, møder komplekse problemstillinger i deres dagligdag (33 % af minoritetsetniske LGBT+ personer har overvejet selvmord indenfor det seneste år; til sammenligning gælder lignende problemstilling 19 % af majoritetsetniske LGBT+ personer og 7-8 % af den heteroseksuelle majoritetsbefolkning (ALS Research, 2015)), hvilket inspirerede Helen og Semi til at holde en workshop for VenligboHus, eftersom målgruppen for VenligboHus er minoritetsetniske personer, og der på denne måde kunne blive skabt en forståelse for LGBT+ personers problemstillinger og levevilkår i et cis-hetero domineret minoritets-etnisk miljø.

Workshoppen bestod således af temaer som: positionen som 'dobbeltminoritetsperson' (når man både er en etnisk minoritet og køn/sexuel minoritet på samme tid, altså et intersektionelt fokus), religion, levevilkår og psykisk helbred, samt hvordan man kan skabe et mere trygt og inkluderende rum (som i VenligboHus), og hvordan man som en person, der ikke er en del af Sabaahs målgruppe, kan være allieret. Med hjælp og inspiration fra Sabaah Outreach, Sabaahs uddannelsesteam, var workshoppen således stærkt inspireret af en normkritisk uddannelsesstilgang, hvor der blev brugt forskellige øvelser som fx 'stoleøvelsen' og 'identitets-øvelsen' (der har fokus på intersektionalitet), efterfulgt af diskussioner. Derudover var der også stort fokus på, hvorfor det var vigtigt at gøre VenligboHus til et trykgere og mere inkluderende rum, særligt med fokus på LGBT+ personer (herunder inddragelse af empiri fra ALS Research rapport (2015)), og hvordan normer i rummet ubevidst kan ekskludere folk. Der var derfor en del vekselvirkning mellem abstrakte diskussioner om intersektionalitet til praktiske udfordringer i dagligdagen, der forvrænger minoritetsetniske LGBT+ personers levevilkår og psykiske trivsel (fx mangel på accept fra familien, eksklusion, diskrimination, problemer med boligsøgning, mm.). Workshoppen blev afholdt i VenligboHus, og de fleste deltagere var personer, der var med i den daglige drift inklusiv et mindre antal brugere, og eftersom det var før Copenhagen Pride 2017, var et af målene også at gøre VenligboHus' brugere opmærksomme på LGBT+ personers oplevelser, livsvilkår og rettigheder. Selvom workshoppen alt i alt gik godt, og der var en stor interesse med mange spørgsmål og livlig diskussion, var det et problem, at en række af deltagerne var sprogligt begrænsede.

SHE Talks Initiative, Nigeria

FAITH OLORUNTOBA

2017 Humanity in Action Fellow

Dette Action Project var et seksualundervisningsinitiativ, som opfordrede Nigerianske teenagepiger til at tale åbent om tabubelagte emner indenfor seksuel sundhed og menstruel hygiejne. Det er hårdt at vokse op som pige i et patriarkalsk og kvindeundertrykkende land som Nigeria. Pigerne opdrages i en kultur, hvor væsentlige køn- og seksualitets-emner ties ihjel. Drengene opfordres derimod til at være seksuelt proaktive. Ifølge WHO har Nigeria en af verdens højeste forekomster af teenagegraviditeter. Over halvdelen af unge nigerianske kvinder bliver gravide, før de fylder 19! Teenagegraviditeterne er ødelæggende for pigerne; de forværrer deres økonomiske, fysiske og sociale problemer og har til tider døden til følge. I tilgift påvirker kønssygdomme omkring en fjerdedel af nigerianske teenagere, hvoraf kvinder fra landområderne er de mest sårbare. Den høje forekomst skyldes, at denne gruppe ikke har tilstrækkelig adgang til information om sex. Forskning viser, at mangelfuld seksualundervisning fører til teenagegraviditeter, flere kønssygdomme og andre helbredsproblemer.

Derfor opfordrede SHE Talks initiativet til frie diskussioner om de tabuiserede emner - fordi bevidsthed er første skridt mod seksuel sikkerhed. Initiativets primære målsætning var at diskutere sex, svangerskabsforebyggende midler og prævention på en interaktiv, engagerende og åbensindet måde med de udvalgte piger. Projektet blev udført i samarbejde med 50 piger fra Maroko-området, en meget fattig forstad i Lagos State Nigeria og en community secondary school (svarende til udskolingen i Danmark) i Ikotun, en anden fattig forstad i Lagos, blev kontakten

tilladelse indhentet fra deres forældre, skoleinspektøren og den lokale leder.

Projektet blev afholdt på Ikotuns Comprehensive High School i Lagos, Nigeria. Pigerne fik stillet korte mundtlige og skriftlige opgaver for at opfordre dem til at tale og for at undersøge, nøjagtig hvad de vidste om de nævnte emner og rette eventuelle fejlinformationer. Pigerne fik instruktioner i at bruge sanitetsbind mest effektivt, og alle fik gratis bind udleveret.

Projektet blev afholdt i samarbejde med Aids Prevention Initiative i Nigeria (APIN), den nationale non-profit organisation der står for hovedparten af seksualundervisningen og HIV/AIDS forebyggelsen i Nigeria, og blev støttet af Lagos State Aids Control Agency (LSACA), en Lagos State statsmyndighed, der superviserer NGO'er indenfor HIV/AIDS-awareness og behandling. APIN og LSACA bidrog med informativt kommunikationsmateriale om sex og STD-prævention samt gratis kondomer. Projektet modtog også funding fra to private virksomheder: Development Achievers, et konsulentfirma, og Shotec Nigeria Plc., et entreprenørfirma fra Lagos State.

Grundet den positive feedback fra deltagerne på især uddannelsesprogrammets interaktive tilgang er der planer om at udvide initiativet til andre lokalområder i Lagos State og andre nigerianske stater. Jeg håber også i den nærmeste fremtid at organisere en kampagne og fundraising til fordel for femidomer, som er meget dyre i Nigeria.

NO STRAWS ATTACHED

PRIYANKA KALRA

2017 Humanity in Action Fellow

Hvor meget har du egentlig brug for et plastiksugerør? Det var et spørgsmål, jeg stillede mig selv, da jeg begyndte at skære ned på mit daglige forbrug af engangsplastik. I den forbindelse indså jeg også, at det ikke ville hjælpe nok, hvis jeg var alene om at skære ned på mit forbrug. Jeg valgte derfor, med hjælp fra to venner, at designe en to-leddet kampagne med henblik på for det første at få folk til at stoppe med at bruge plastiksugerør og for det andet at få restauranter til at stoppe med at servere dem for dermed at slå ned på problemets rod.

En stor del af kampagnen kører via de sociale medier Facebook og Instagram, hvor initiativet har modtaget meget støtte over de sidste tre måneder. Med de sociale medier som basis for at få flere restauranter til at tilslutte sig, pitched vi en CSR- og reklamekampagne til restaurantledelsen: Hvis de vil tilslutte sig 'No Straws Attached',

certificeres de af vores organisation som en 'miljøvenlig virksomhed' og promoveres på vores side. Indtil videre har 11 restauranter tilsluttet sig.

Kampagnens fremtid hviler på at få flere restauranter om bord og at rekruttere No Straws Attached Influencers, som kan tale med restauranter i deres nærområde for at få dem involveret og for at sprede budskabet. Vi sigter også efter at udvide til andre byer i Indien og senere hen på internationalt niveau i Holland og Australien, hvor de andre grundlæggere af kampagnen bor.

Der er ikke noget egentligt slutresultat på dette projekt; det er en vedvarende kampagne, som ønsker at starte en dialog om vores forbrug af engangsplastik. Med dette initiativ håber vi at kunne videreføre diskussionen om spildproduktion generelt.



SHE Talks initiativet opfordrede til frie diskussioner om tabuelagte emner indenfor seksuel sundhed og menstruel hygiejne.

Humanity in Actions Lærerakademi

CHARLOTTE ADAMS, UCC Bornholm

Deltager på Humanity in Actions Lærerakademi



Vi var otte lærerstuderende, der ikke tøvede med at ville blive en del af Humanity in Actions Lærerakademi fire dage i efterårsferien. Man kunne ellers fristes til at tro, at vi havde nok af at sidde på skolebænken som vordende lærere, men alligevel var der noget, der dragede. Fælles for os alle var nok, at vi ønskede at "styrke vores forståelse for og læring omkring mangfoldigheden i klasselokalet", som projektet reklamerede med at give os en viden om.

Jeg blev ikke skuffet. Det var en på mange måder åbenbarende oplevelse. Ikke blot at være sammen med andre lærerstuderende fra hele landet, men også at mærke den varme og anerkendelse vi blev mødt med af de to dygtige facilitatorer, Emilie Bang-Jensen og Sofie Charlotte Christensen. De havde sat et program sammen for os, der i den grad fik os til at komme ud i alle afkrogene af mangfoldigheden. Selv ser jeg mig som en favnende og inkluderende person, der prøver at møde andre, hvor de er, men jeg fandt ud af, at jeg havde gemt og glemt nogle afskygninger af fordomme. Det var fantastisk befriende at få dem op i lyset og erkende, at de var der. For først der kan de forsvinde.

Som kommende lærere er det også vigtigt, at vi tager hånd om de fordomme, vi måske ubevidst bærer rundt på, for at kunne møde og styrke det mangfoldige klasseværelse. Vores rejse ud i mangfoldigheden tog os på tur hos Institut for Menneskerettigheder, Sabaah, Danish Institute for Study Abroad, DareGender, KPH Projekts, Grænsforeningens Kulturambassadører, Ane Kirstine Brandt bragte Gud ind i skolen, Purnima Erichsen gav et forældreperspektiv på integration, og vi fik arbejdet med, hvordan vi håndterer konflikter i skolen.

Vi blev med andre ord klædt på både indeni og udenpå til at kunne arbejde videre i skolerne med de menneskeretlige, demokratiske og inkluderende værdier, så vi som lærere forhåbentlig kan inspirere både vores elever men også andre lærere og derved øge opmærksomheden på den demokratiske dannelse af eleverne.

Jeg er færdig som lærer til januar 2018 og er i gang med at skrive min bachelor. Efter at have været på Humanity in Actions Lærerakademi har jeg dog ændret kurs i min opgave og har i stedet nu sat fokus på Børnekonventionen og trivsel.



For jeg blev meget overrasket over at finde ud af, at undersøgelser, foretaget i 2017 af Institut for Menneskerettigheder og UNICEF af Kantar Gallup, viser, at det kun er 21% af 6.-10. klasses elever på danske folkeskoler, der har et nogenlunde kendskab til Børnekonventionen. Det er alt for få. For det handler ikke kun om, at børn og unge skal kende deres egne rettigheder, således at de kan sige fra, når de bliver krænket, men i lige så høj grad at de kan råbe op og hjælpe, når de oplever, at andres rettigheder bliver krænket. Det kræver, at de har en viden om deres menneskelige rettigheder; en kompetence som er af allerhøjeste betydning for fremtidens samfund og måden, vi handler og behandler andre i verden omkring os.

Analysen peger på, at det kan skyldes, at lærerne simpelthen ikke er klædt godt nok på til at varetage undervisningen i Menneskerettighederne i skolen. Det vil jeg være tilbøjelig til at give dem ret i, for på læreruddannelsen får vi som

lærerstuderende viden om menneskerettighederne i KLM, som ligger i det første semester af uddannelsen. Har man ikke historie eller samfundsfag som undervisningsfag, hvor der specifikt skal undervises i Menneskerettigheder, så vil ens viden om Menneskerettigheder, og i særdeleshed hvorledes man skal undervise i dem, være begrænset. Folkeskolernes formålsparagraf nævner heller ikke Menneskerettighederne, men de betragtes som noget, der bør være grundlæggende for folkeskolen. Det må jeg indrømme, at jeg stiller mig undrende overfor, idet jeg så vil mene, at vi så en anden trivsel i skolen.

Et er dog sikkert, og det er, at hvis alle lærere kom en tur forbi Humanity in Actions Lærerakademi, så er jeg ikke i tvivl om, at kendskabet til Menneskerettighederne i skolerne ville øges gevaldigt, fordi lærerne ville være klædt på til at undervise om, gennem og til dem.

Senior Fellows i Humanity in Actions praktikforløb >>

I praktik i Europaparlamentet

DUYGU CAKIR

2015 Humanity in Action Fellow

Inden jeg startede på Pat Cox Fellowship, som er et praktikforløb i det Europæiske Parlament, var jeg EU-skeptiker og noget pessimistisk omkring EU's fremtid. Som så mange var jeg i tvivl om, hvorledes EU ville overleve både Brexit, populisme og Trump. Og selvom vi stadig står midt i orkanen, har praktikforløbet virkelig givet mig en kæmpe indsigt i hele maskineriet bag EU. Mine arbejdsopgaver, som både bestod i at følge udvalgsmøder, researche og følge den politiske dagsorden i de respektive udvalg, som min politiker var medlem af, gav mig konkrete, hands-on erfaringer med, hvordan politik fungerer i den såkaldte EU-boble. Og netop denne indsigt har gjort mig rigere på at forstå, hvorfor EU netop er vigtigt og ikke mindst, hvorfor Pat Cox fellowshippet er en vigtig læringsproces for Humanity in Action Fellows. Som en del af fellowshippet mødes alle Fellows fra programmet hver fredag hos forskellige internationale organisationer, lige fra Amnesty International til Google. Og netop denne kombination af fire dages praktik og en dags site visits har givet et kæmpe indblik i, hvordan de politiske

beslutninger, man tager i EU, kommer til udtryk i hverdagen for mange mennesker, herunder de forskellige organisationer vi besøgte.

Men mest af alt er det selvfølgelig de andre Fellows, der har gjort mit forløb uundværligt. Den konstante læring, sparring og diskussion tog niveauet op på et helt andet plan, end det ville være, hvis det kun var et praktikforløb, man selv foretog.

Bruxelles, som bliver ens hjem i tre måneder, er en interessant og politisk by at bo i. Her får man også lov til at udfolde sig og opsøge og tage kontakt til folk, der kan sidde tæt på magten. Jeg benyttede mig af hele netværkskulturen og fik et par kaffeaftaler med både politikere og eksperter, som med glæde delte ud af deres erfaring med deres arbejde både på græsrodsniveau og i den diplomatiske verden.



Folkeoplysning >>

Auschwitz-dag 2017

MARIE-LOUISE LYCKE

Bestyrelsesmedlem

Auschwitz-dag, d. 27. januar, er Danmarks officielle mindededag for Holocaust og andre folkedrab. Markeringen af dagen tager således sit udgangspunkt i udryddelserne under Holocaust, hvor datoen markerer årsdagen for befrielsen af den nazistiske udryddelseslejr Auschwitz i Polen i 1945. Markeringen af dagen er dog ikke kun af historisk karakter, da folkedrab, etnisk udrensning og masseudryddelser også efter 1945 har fundet sted mange steder i verden.

I Humanity in Action Danmark har vi igennem årene benyttet Auschwitz-dagen til at sætte emner som folkedrabenes mekanismer, flygtningekrise, integration, racisme, totalitære regimer, mm. på dagsordenen og forsøgt at få en diskussion i gang mellem så mange som muligt/så bredt som muligt. I år inviterede vi 3 panel-deltagere indenfor, som med hver sin indgangsvinkel til det at være flygtning kunne give os meget forskellige indblik:

Ole Philipson, tidl. Ambassadør, flygtede som barn til Sverige med sine jødiske forældre og sad senere som Charge d’Affaire på Den Danske Ambassade i Chile og var med til at give flere end 1000 chilenerne asyl, da Allende blev væltet ved et militærkup støttet af USA i 1973.

Mozhdeh Ghasemiyani, psykolog, flygtede som barn med sin familie fra det kurdiske område i Iran til en flygtningelejr i Irak. Faderen blev dræbt og moderen hårdt såret. Ankom som 16-årig til Nykøbing Falster, hvor det første danske, hun lærte i skolegården, var "sorte svin". Overlevede ved at lægge endnu en flugtplan, som blev materialiseret ved at få topkarakterer i alt og flere akademiske grader fra USA og Danmark. Arbejder i dag som psykolog med bl.a. uledsagede flygtningebørn og er politisk aktiv.

Gabriele Salmuth, sygeplejerske og frivillig initiativtager til flygtningecafé i Nærum, Rudersdal. Har i mere end 25 år arbejdet med integration af flygtninge i lokalområdet. Hjælper nyankomne flygtninge med ALT; forsøger at sætte sig i deres sted og lette deres liv i den svære første tid et nyt sted/land efter en ofte traumatisk flugt samt afsked med hjemland og familie.

De tre fortællinger var meget åbne, medrivende og rørende. Der var mange spørgsmål fra deltagerne, og en af de ting, der kom ud af dette møde, var bl.a., at Gabriele fik en henvendelse fra Dansk Ungdoms Røde Kors Nørrebro, som gerne ville have gode ideer til at aktivere unge flygtninge. Et par måneder senere blev der etableret en fodboldkamp mellem unge flygtninge i Rudersdal og en gruppe unge flygtninge fra Nørrebro. Der blev gået til den, som gjaldt det livet, og alle havde en fantastisk dag. Familier og venner så på, og mange børn kom og spurgte Gabriele, om hun ikke kunne lave en fodboldkamp for dem også. Den kamp blev endelig til noget 1. oktober, og det bliver bestemt ikke sidste gang.

Flakkebjerg Efterskole

EMILIE BANG-JENSEN

Sekretariatsleder

På kvindernes kampdag fik Humanity in Action besøg af Flakkebjerg Efterskole. 25 elever fra skolens Global-linje var kommet til København for at høre mere om menneskeret-tigheder og minoritetsforhold og havde henvendt sig hos Humanity in Action for at få ikke blot en ekspertvinkel, men også høre om levede erfaringer.

Forperson Anders Jerichow gav eleverne et indblik i de menneskerettighedsproblematikker, som han støder på til daglig som journalist med ekspertise i Mellemøsten. Her var mange spændende og nervepirrende historier, som eleverne brugte til at perspektivere til deres egen hverdag.

Derefter fortalte Senior Fellows Madeeha Mehmood og Mary Namagambe om deres egne erfaringer med at være en etnisk minoritet i Danmark. Madeeha havde i dagens anledning lagt businessstøjet, som hun ellers altid går med – "Jeg skal se dobbelt så professionel ud som alle jer andre for at blive taget seriøst" – og havde kampdagstøjet på i form af en statement T-shirt og bikerstøvler. Hun fortalte om sin baggrund som datter af et arrangeret og lykkeligt ægteskab, med en far som taxachauffør og en mor på kontanthjælp. Selv er hun chef i eget firma og på vej til Harvard.

Mary fortalte om sin kamp mod ordet "neger" i det offentlige sprog, og hvorfor hun meget hellere vil kaldes "afrodansker". Hun fortalte om sit arbejde med at styrke kvinder og piger i sit hjemland Uganda og vigtigheden i altid at turde stå frem og sige fra overfor diskrimination.

Begge kvinder var virkelig med til at sætte menneskeret-tigheder og minoritetsforhold i et nutidigt og vedkommende perspektiv. Eleverne reflekterede over, hvordan de som etniske danskere havde nogle fordele, som Madeeha og Mary måske ikke havde haft – og hvordan disse to kvinder alligevel havde kæmpet sig til tops og nu stod foran dem som inspirerende rollemønstre.

Deltagerne fra både efterskolen og Humanity in Action gik derfra beriget og med endnu flere tanker at tænke videre over. Flakkebjerg Efterskole har givet udtryk for ønsket om at komme igen næste år.





Flakkebjerg Efterskole på besøg hos Humanity in Action på kvindernes kampdag.

Møde med Yildiz Akdogan på Borgen

SOFIE CHRISTENSEN

Praktikant

Den 9. november 2017 havde Humanity in Actions tidligere bestyrelsesmedlem og nu medlem af repræsentantskabet, Yildiz Akdogan (Folketingsmedlem for Socialdemokratiet), åbnet dørene op på Christiansborg til en diskussion om integrations- og flygtningepolitik. Yildiz lagde ud med at vise os lidt rundt bag Borgens mure, hvor vi fik et kig ind i det mest fornemme lokale på Christiansborg, nemlig Samtaleværrelset, som har dannet ramme om mange vigtige diskussioner.

Derefter besøgte vi Folketingsalen, hvor Yildiz fortalte anekdoter fra hendes første 'jomfrutale' på talerstolen. Her reflekterede hun over sine mange år som folketingsmedlem, ligesom hun i øvrigt nævnte Svend Auken, som havde fungeret som en meget vigtig mentor for hende, dengang hun blot var en af de nye.

Afslutningsvis inviterede Yildiz Humanity in Actions gæster ind på sit personlige kontor, hvor der, over en kop kaffe, var fri mulighed til at stille spørgsmål til eftermiddagens

tema om integrations- og flygtningepolitik. Der var blandt andet spørgsmål om, hvordan visse elementer i asylpolitikken fungerer, og om hvordan man måske kunne sikre, at de afviste asylansøgerees stemmer bedre blev hørt i den offentlige debat. En mulighed kunne være at stable et projekt på benene, som rakte ud til den yngre del af befolkningen ved eksempelvis at komme ud på institutionerne, så denne generation dermed kunne blive mere oplyst om forholdene.

Der blev også kort snakket om, hvor svært det er at få publiceret en positiv historie i medierne, hvilke specifikke opgaver Folketingets Formand sidder med, samt hvordan integrationen bliver italesat inde på Christiansborg – er mediernes dækning af et maskeringsforbud og et forbud mod skæg på hospitalerne for eksempel lige så betændte emner bag murene, som det er ude i civilsamfundet? Eftermiddagen blev afsluttet med et mere oplyst publikum og en gejst for et lignende møde i fremtiden med nogle ligeså aktuelle emner.



TAK FOR STØTTEN

Humanity in Action Danmarks arbejde i 2017
kunne ikke lade sig gøre uden støtte fra:

Knud Højgaards Fond

- GRUNDLAGT 1944 -



**AAGE OG JOHANNE
LOUIS-HANSENS FOND**

Ernst og Vibeke Husmans Fond &
Frantz Hoffmanns Mindelegat

Hermod Lannungs Fond



POLITIKEN-FONDEN

Forlaget Columbus Fond

Fondet for Dansk-Svensk
Samarbejde



Vesterbro Lokaludvalg



**ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS
FOUNDATION**

**HUMANITY IN
ACTION**